

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 у 40/2026
30.03.2026. године
Београд

Врховни суд, судија Жељко Шкорић, у предмету предлагача АА из ..., ..., чији је пуномоћник Александар Митровић, адвокат из ..., ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 943/25 од 20.02.2026. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је дана 30.03.2026. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 943/25 од 20.02.2026. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је дана 10.03.2026. године поднео Врховном суду жалбу, преко Управног суда (примљену у Врховном суду 11.03.2026. године), против решења Управног суда Р4 у 943/25 од 20.02.2026. године, којим је одбијен као неоснован његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 5834/24 и одбијен захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова поступка.

У жалби је навео да поступак посматрано у целости траје више од 5 година, рачунајући од подношења захтева за остваривање права на инвалидску пензију, као и да је до сада више пута био предмет управног спора. Истакао је да ожалбеним решењем није цењено да је предмет од највишег значаја за подносиоца, јер треба да му се утврди преостали износ инвалидске пензије, а да због дугог трајања поступка постоји висок ризик да предлагач изгуби право на неутврђени део пензије сходно члану 98а став 4. Закона о ПИО. Указао је на овлашћење суда из члана 30. Закона о управним споровима да, за случај да тужени орган у остављеном року не достави списе, може сам решити предмет на основу чињеничног стања утврђеног на јавној расправи. Предложио је да Врховни суд усвоји жалбу, преиначи решење Управног суда Р4у 943/25 од 20.02.2026. године у целости, тако што ће усвојити приговор предлагача и утврдити да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Управног суда У 5834/24, те наложити поступајућем судији да у року од 30 дана од дана пријема тог решења изради и достави странкама пресуду, а предлагачу досудити трошкове поступка.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15 и 92/23) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, број

25/82, „Службени гласник РС“, бр. 6/15 и 14/22), Врховни суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Из списка предмета Управног суда Р4 у 943/25 и У 5834/24 произлази да је предлагач дана 04.01.2024. године поднео тужбу Управном суду против решења туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајинског фонда за пензијско и ивалидско осигурање, Дирекције фонда - Одељење у Новом Саду број 01-02/182.10-71266 од 27.11.2023. године, којим је одбијена његова жалба изјављена против става 6. диспозитива привременог решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале Панчево број 38-182/10-71266 од 16.03.2023. године, а којим је одбијен његов захтев за признавање трошкова поступка. По захтеву суда за доставу списка и одговора на тужбу од 11.02.2025. године, који је поновљен 04.06.2025. године и 22.09.2025. године, тужени орган је дописом од 09.10.2025. године обавестио суд да су списи достављени за предмет тог суда У 6070/24. Према изјашњењу судије известиоца, предмет У 5834/24 није зрео за пресуђење.

Ожалбеним решењем одбијен је као неоснован приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 5834/24, са образложењем да је од дана подношења тужбе до дана подношења приговора протекао период од 1 године, 11 месеци и 21 дан, па нису протекли прихваћени рокови услед чијег протекла би евентуално могло да дође до повреде права на суђење у разумном року. При том, Управни суд је имао у виду да се судски поступак с обзиром на предмет спора (накнада трошкова управног поступка) не сматра нарочито хитним, за који је законом прописан краћи рок за поступање суда, па је нашао да у том смислу не постоји разлог који би евентуално указивао на потребу одступања од правног стандарда, установљеног у пракси Европског суда за људска права, а прихваћеног и у пракси судова Републике Србије, по којој до повреде права на суђење у разумном року долази када поступак траје дуже од три године у једној инстанци, пет година у две инстанце и шест година уколико има места тростепеном одлучивању. Такође је имао у виду и прописано одредбама члана 177. ст. 1. и 2. Судског пословника („Службени гласник РС“, бр. 110/09 ... 18/22), као и да основ спора у предметној правној ствари не налаже потребу прекоредног одлучивања и поред субјективног значаја за подносиоца.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Полазећи од чињеница и околности од значаја за доношење одлуке и специфичности чињеничних и правних питања у овој правној ствари, Врховни суд

налази да је правилно поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 5834/24, као и да су наводи жалбе предлагача неосновани. Наиме, предлагач своје становиште о повреди права на суђење у разумном року заснива на дугом трајању поступка, рачунајући период од тренутка када је поднет захтев у управном поступку, као и на неактивности Управног суда. Врховни суд, најпре, налази да, иако је поступак пред органом управе интегрални део одлучивања у управној ствари, Законом о заштити права на суђење у разумном року пре свега се остварује заштита права на суђење у разумном року у судском поступку. Следом тога, у конкретном случају се дужина поступка у периоду од подношења тужбе Управном суду 04.01.2024. године до подношења приговора 25.12.2025. године не може сматрати повредом права на суђење у разумном року. Поред тога, наведени период није пратила неактивност суда, јер је Управни суд предузео радње ради стварања процесних услова за одлучивање, захтевајући од туженог органа доставу списа и одговора на тужбу. Такође, правилно Управни суд налази и да у конкретном случају хитно поступање не налаже ни предмет спора – накнада трошкова управног поступка.

Имајући напред наведено у виду, Врховни суд налази да је правилна одлука о одбијању приговора ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 5834/24, да су наводи жалбе неосновани, па је применом члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року у ставу првом диспозитива одбио жалбу предлагача.

Врховни суд је у ставу другом диспозитива, одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка применом члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, сходном применом члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, јер предлагач није успео у поступку заштите права на суђење у разумном року.

Судија
Жељко Шкорић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба,
у смислу члана 21. Закона о заштити права
на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић